

Af Tabel 4. B.

(Enkepensioner fra Tiden mellem 1. Januar 1908 og 31. December 1912).

Et a t	Samlet Antal Pensionister	Gennemsnitlig Forskel mellem skønsmæssig anslaaet Tjenestemandsløvs pension og nuværende Pension
Lærere	155	Kr. Ø. 1 159. 29
Hæren (Officerer)	32	973. 53
Militære Underklasser	78	574. 95
Kolonierne i Grønland	6	1 553. 33

Efter det fremsatte, der yderligere kunde suppleres fra Tabellerne, og efter Gennemgang af de enkelte Skemaer mener Udvalget, at det maa anses for godtgjort, at et ikke ringe Antal Pensionister for Tiden før 1913 endnu er saa ringe stillet, at Lov 1. Maj 1923 ikke har givet et tilstrækkelig tilfredsstillende Resultat, hvorved bemærkes, at Manglerne er af særdeles varierende Betydning baade efter Tidspunktet for Pensioneringen og efter de Etater, hvortil de paagældende Tjenestemænd og deres efterladte har hørt.

Det tør derhos ikke benægtes, at det samme kan være Tilfældet med en Del af Pensionisterne fra Tiden mellem 1913 og 1919, om end det maa antages, at Manglerne for disses Vedkommende vil være væsentlig mindre betydelige end for de ældre Pensionisters Vedkommende.

II. Efter at Udvalget foran er naaet til den Opfattelse, at den ved Loven af 1. Maj 1923 trufne Ordning særlig for de ældste Pensionisters Vedkommende maa anses for ikke helt fyldestgørende, bliver det Udvalgets næste Opgave at udtale sig om, paa hvilken Maade Manglerne maatte kunne afhjælpes.

Fra Pensionisternes Side har der fra Tid til anden været fremsat den Tanke, at Pensionerne fra før 1. Oktober 1919 simpelt hen burde omberegnes efter Tjenestemandsløvens Lønnings- og Pensionsbestemmelser. En saadan Omberegning — dens praktiske Gennemførelighed forudsat — kan ikke støtte sig til nogen pensionsretlig Begrundelse. Tværtimod er det efter dansk Pensionslovgivning en Grundsætning, at Pensionen fastsættes til en bestemt Kvota af den Lønning, der faktisk har været oppebaaret af Pensionisten, og hermed er det ikke foreneligt, at den fastsættes efter en Lønning, som den paagældende aldrig har oppebaaret. Pensionsanliggendet er efter vor Lovgivning af kontraktmæssig Natur, saaledes at Tjenestemanden faar sit Pensionskrav endelig opgjort efter den ved Afskedigelsen gældende Pensionslov paa Grundlag af de Lønnings- og andre Vilkaar, under hvilke han har fuldført sin Tjeneste. Ligesom Staten ikke, hvis Tjenestemændenes Lønvilkaar forringes, kan forlange tidligere afskedigede Tjenestemænds Pensioner nedsatte, saaledes kan omvendt Pensionisten ikke, hvis Tjenestemændenes Lønningsforhold bedres, kræve sin Pension forhøjet i Forhold til de ny Lønningsvilkaar, under hvilke Pensionisten ikke har tjent. Det er ogsaa klart, at Staten ikke ved at godkende et Krav om Omberegning af de ældre Pensionisters Pensioner efter Tjenestemandsløvens Regler kan give et Præcedens for, at en hvilkensomhelst ny Lønningslov skulde berettigede alle tidligere Generationer af Tjenestemænd til at møde med Krav om at faa deres Pensioner omberegnet efter den ny Lovs Lønsatser.

Saa vel Regering som Rigsdag (jfr. ogsaa Lønningskommissionens Betænkning, Rigsdagstidende 1919—20, Tillæg A. Spalte 3025—26) har da ogsaa gentagne Gange afvist Tanken om en Omberegning af de ældre Pensioner efter Tjenestemandsløvens Regler, og hertil kommer, at en virkelig Omberegning som oftere fremhævet i stort Omfang vilde være praktisk uigennemførlig.

Medens saaledes efter Udvalgets Formening et Krav om Omberegning efter Tjenestemandsløvens Regler hverken efter Grundsætningerne i vor Pensionslovgiv-